

ת"פ 32078/12/23 - מדינת ישראל נגד אייאנאו דמלאו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 32078-12-23 מדינת ישראל נ' דמלאו (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

המאשימה

הנאשם

אייאנאו דמלאו

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות גניבה, לפי סעיף 384 + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381(א)2 + סעיף 29(א) לחוק העונשין; וקשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א)2 לחוק העונשין. הערה: דומה שהיה מקום להימנע מייחוס עבירה של קשירת קשר, מקום בו העבירה מושא הקשר הושלמה (ראו למשל: ע"פ 2725/03 **גלאל עבדיה נ' מדינת ישראל** (23.10.2003), פסקה 8; הנחיית פרקליט המדינה מספר 1.3 - **הכנה וניסוח כתב אישום**, סעיף 91). ואולם, אין לנושא משמעות עונשית שכן בכל מקרה ייגזר עונש אחד בגין כל העבירות.

2. כתב האישום כולל חלק כללי ובו תוארה פעילות משטרתית יזומה לאיתור חשודים שפעלו בשיטה של חטיפת מוצרי קנביס רפואי מלקוחות שיצאו מבית מרקחת ייעודי למוצרים אלו בקרית ים (להלן - בית המרקחת). במסגרת הפעילות הופעלה שוטרת סמויה שהציגה עצמה כלקוחה ורכשה מוצר בבית המרקחת (להלן - השוטרת). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק, קשר הנאשם קשר עם קטין (להלן - האחר) במטרה לבצע עבירת תקיפה לשם גניבה וגניבה. לצורך כך, תאמו השניים להיפגש מחוץ לבית המרקחת, להשקיף על דלת היציאה ולאחר קורבנות שרכשו מוצר מבית המרקחת וכן לעקוב אחריהם על מנת לחטוף מידם את המוצר ולגנוב אותו.

3. ביום 6.12.2023 בשעה 11:30 או בסמוך לכך, התמקמו הנאשם והאחר בסמוך לבית המרקחת ותצפתו על דלת היציאה, תוך שהם נעים ברחובות הסובבים ולעיתים מסתתרים מאחורי שיחים סמוכים. כשהבחינו בקורבן פוטנציאלי החלו ללכת לכיוונו, אך זמן קצר לאחר מכן חזרו על עקבותיהם ושוב לתצפת. בשעה 15:30 או בסמוך לכך, יצאה השוטרת מבית המרקחת כשבידה שקית הנושאת את שם בית המרקחת. משחלפה על פני הנאשם והאחר, הלכו השניים בעקבותיה ובשלב מסוים פתחו בריצה והנאשם חטף מידה את השקית וגרם לקריעת הידיות ונפילתה ארצה.

תסקיר שירות המבחן

4. בשל גילו הופנה הנאשם לשירות המבחן. בתסקיר פורטו בהרחבה נסיבות חייו ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב בדברים. בתמצית ייאמר כי הנאשם רווק כבן 20, טרם מעצרו התגורר בבית אימו ולא עבד. לחובתו הרשעה קודמת מבית המשפט לנוער בעבירות אלימות ורכוש ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. הנאשם מסר כי בעבר עשה שימוש בסמים אך חדל מכך בשל השפעתו השלילית של הסם. ביחס לעבירות קיבל הנאשם אחריות למעשיו וטען שביצע המעשה עבור אחר בשל חוב כספי שהיה עליו להשיב. הנאשם ציין כי הוא מבין את חומרת מעשיו אך שלל נזקקות טיפולית. שירות המבחן ציין שקיים סיכון להישנות עבירות דומות וכי הנאשם זקוק להתערבות טיפולית אך בין היתר בשל עמדותיו לא ניתנה המלצה טיפולית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, נסיבות המקרה וכן מדיניות הענישה. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלוות. המאשימה הדגישה כי מדובר בנאשם שביצע את העבירות כשעומד ותלוי נגדו מאסר מותנה ועתרה למקם את עונשו בתחתית המתחם תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר וכן להורות על מאסר על תנאי והתחייבות.

6. ב"כ הנאשם הדגיש את התיקון שנעשה בכתב האישום והעובדה כי מדובר בפעילות משטרית יזומה כך שבפועל לא נגרם נזק משמעותי. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הסנגור ביקש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה ואת הבעת החרטה ועתר למקם את עונשו בתחתית המתחם, אגב הפעלת המאסר המותנה, כך שהעונש הכולל יעמוד על "4-5 חודשי מאסר בפועל".

7. הנאשם בדברו האחרון קיבל אחריות למעשיו והתנצל.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בזכות הקניין של הציבור ובשלומו. כן נגרמה פגיעה בסדר הציבורי ובביטחון על רקע העובדה שמדובר בעבירת אלימות ממשית שבוצעה באור יום באזור מסחרי.

9. בבחינת נסיבות הקשורות לביצוע העבירות, אציין שמדובר בעבירות שתוכננו בקפידה, אגב קשירת קשר עם אחר וביצוע תצפית על המקום. הנאשם הפעיל כוח רב בניסיונו לחטוף את השקית מידי השוטרת עד אשר היא נקרעה ונפלה ארצה. לא התעלמתי מכך שבפועל מדובר היה בעבירה כלפי סוכנת משטרתית ולא בעבירה כלפי אזרח שהופתע

וניזוק בשל כך, ואולם הנאשם לא היה מודע לנסיבה זו וביצע את העבירות על מנת להשיג את מבוקשו ואף תקף את השוטרת לצורך כך בהאמינו שמדובר בלקוחה תמימה. ודוק: מקרה זה שונה ממצב בו סוכן משטרתי (סוכן מדיח) פונה לאדם ומבקש לרכוש ממנו סם או לבצע כל עבירה אחרת, אשר לא הייתה מתבצעת (כלפיו) אלמלא פניה זו. בענייננו, השוטרת הייתה פאסיבית ופעולתה הסתכמה בכך שהיא התחזתה ללקוחה של בית המרקחת מבלי שיצרה כל קשר עם הנאשם. אין לפנינו אפוא מקרה של פח יקוש, שכן הנאשם ארב במקום לקורבנו ורק במקרה הייתה זו השוטרת ולא לקוחה אמיתית. בצד דברים אלו אציין שהשוטרת לא נחבלה ולא צוין שהופעל כוח עליה, להבדיל מאשר על השקית שאחזה ואשר נקרעה ונפלה ארצה.

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים: ע"פ 7655/12 **אדריס פייסל נ' מדינת ישראל** (4.4.2013) בו נקבע מתחם ענישה לעבירת שוד שבוצעה ללא תכנון וללא שימוש בנשק, הנע בין 6-24 חודשי מאסר. במקרה זה תקף הנאשם עם אחרים את המתלונן, אחר ריסס לעברו תרסיס כלשהו והחבורה נטלה ממנו מכשיר טלפון נייד ומזומן. ודוק: מדובר בעבירת שוד ומשכך יש לקבוע בענייננו מתחם שונה בשים לב לעבירה בה הורשע הנאשם, אך גם תוך תשומת לב לקיומו של תכנון מוקדם; עפ"ג 60805-01-22 **דג'יין ארסקאי נ' מדינת ישראל** (9.3.2022), בו התקבל ערעור נאשם שהורשע בעבירת תקיפה כדי לגנוב ועונשו הוקל מתשעה חודשי מאסר בפועל לשבעה חודשי מאסר. הנאשם דחף את ידה של אישה שישבה בתחנת אוטובוס וחטף את תיקה שהיה מונח על ברכיה; ע"פ 38524-11-17 **MULUGETA נ' מדינת ישראל** (20.3.2018), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה ונידון לתשעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם הבחין במתלוננת, תפס בצווארה ומשך אותה במעלה הרחוב. עוברי אורח דרשו ממנו לשחרר אותה ובתגובה נטל הנאשם את תיקה, הוציא ממנו 150 ₪ וזרק אותו בסמטה סמוכה; ת"פ 4697-03-22 **מדינת ישראל נ' ימרון** (7.9.2022, לא פורסם), בו הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפה כדי לגנוב, גניבה ואיומים, בכך שהגיע לבית עסק, נטל מוצרים וכאשר התבקש לשלם עבורם נטלם ויצא מהמקום תוך שאיים על המתלונן. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל והנאשם נידון לשנת מאסר בפועל; ת"פ 5180-06-17 **מדינת ישראל נ' אלקשחר** (10.1.2022), בו הורשע נאשם בעבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם במקרה זה נצמד אל המתלונן, היכה אותו, משך את ארנקו מכיסו, בעט בו וגנב את מכשיר הנייד שלו; ת"פ 16641-01-19 **מדינת ישראל נ' ברחנה** (29.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה ונידון לחמישי חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם במקרה זה עקב אחר המתלוננת, ניגש מאחוריה וחטף את מטען הטלפון הנייד וכשזו קראה לעברו, התקרב אליה, חנק אותה וגנב את מכשיר הנייד שלה.

11. לאור כך אני בדעה שמתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען נע בין 6-18 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

12. חרף גילו הצעיר, לא קיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום ועובדה זו מצערת לאור התרשמות שירות המבחן מנזקקות טיפולית. יש להצר על תוצאה זו המחייבת גזירת עונש מאסר ממש בגדרי המתחם, תוך הפעלת המאסר המותנה.

13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר ביטאה קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשה וכן הביאה לחיסכון בזמן ובצורך בשמיעת עדים רבים. הבאתי עוד בחשבון את גילו הצעיר יחסית (21) ואת נסיבותיו האישיות כמפורט בתסקיר. מנגד הבאתי בחשבון את העבר הפלילי (שאינו מכביד) ואת קיומו של מאסר מותנה שלא היה בו להרתיעו. כאמור, יש להצר על כך שהנאשם לא השכיל למנף הליך זה לצורך טיפול בבעיותיו ויש לקוות שיעשה כן בתקופת ריצוי העונשוואף לאחריו. משכך יש לגזור את העונש קרוב לתחתית המתחם אם כי שלא בתחתית ממש (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023), פסקה 9). ודוק: אני מודע לכך שהמאשימה הסכימה לגזירת העונש בתחתית המתחם אך ביקשה זאת בהתאם למתחם אותו הציעה שהוא גבוה משמעותית מזה שקבעתי, כך שאין לומר שהסכימה לעונש בתחתית בכל מתחם שייקבע וממילא אפוא שאין בית המשפט כבול לעמדה עונשית זו בגדרי המתחם שקבע.

14. לאור כל זאת אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים.

ב. אני מפעיל מאסר מותנה בן שלושה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 24791-08-21 (בית משפט השלום לנוער-ירושלים, גזר הדין מיום 23.1.22) וזאת באופן מצטבר לעונש אותו הטלתי. אציין בעניין זה שלא מצאתי נימוקים ראויים לחפיפה של העונש כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין ולא נטען דבר בנושא.

סה"כ יישא הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו - 6.12.23.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, במעמד הצדדים.